

A szexuális forradalomtól a gender-forradalomig

Tomka Ferenc

Biró László, Ékes Ilona és Roska Péter közreműködésével

XVI. Benedek pápa az emberi természetet, a házasságot, a családot fenyegető, azok létét megkérdőjelező ideológiákkal szemben emelte fel hangját 2008. XII. 22-én egyik évzáró beszédében: „Az egyháznak **védelmesnie kell az embert, az emberi természet lerombolásával szemben**.... Kötelessége, hogy az emberről, mint férfiről és nőről beszéljen, és megkövetelje a teremtés eme rendjének tiszteletben tartását... Amit napjainkban a „**Gender**” **fogalma alatt** sokféle értenek, az lényegében az ember kiszakítását célozza a teremtés a Teremtő rendjéből. Az ember maga akarja megalkotni önmagát, és maga kívánja meghatározni saját lényét. Ezzel ellenszegül az igazságnak és a teremtő Léleknek.”

A **Mexikói Katolikus Családkongresszus** (2009. február) több előadása ugyancsak felhívta a résztvevőknek, valamint a katolikus egyház vezetőinek figyelmét, hogy világszerte megjelenik a „nemiség” fogalmának torzított használata, illetve, hogy olyan lobbikkal állunk szemben, amelyek kétségbe vonják a házasságot, a családot, az életet. E támadással szemben **az egyháznak is fel kell készítenie övéit.**

1) ”gender” – egy kérdéses fogalom és elmélet ¹

Vannak, akik pozitív, társadalomtudományi értelemben használják a gender fogalmat (pl. egyesületek, egyetemi oktatás). Mások fel sem figyeltek e fogalomra, s még kevésbé arra, hogy azt sokan már eredeti tartalmától eltérő meghatározással használják. De ha egyszer valaki felfigyel a kifejezésre, észreveszi, hogy a kifejezés e torzított használatával is találkozunk újságokban, web-lapokon, könyvcímekben, a hazai és európai törvényhozás körüli vitákban.

A gender fogalom eredeti és pozitív értelme

Az angol nyelv két rokon fogalmat használ a „nem” jelölésére. A „szex” kifejezetten a biológiai nemre vonatkozott, míg a „gender” „*társadalmi nemet*” jelent. A kifejezés utal az évtizedek óta megjelent szociológiai vagy antropológiai kutatásokra, amelyek rámutatnak, hogy a nemi szerepek (a férfiasság, a nőiség megjelenési formái) függenek a társadalmi körülményektől, illetve a gyermeki szocializációtól. Ilyen értelemben foglalkozik a gender-kérdéssel számos egyetem, tudományos intézmény. – Miközben a gender fogalom mögé sorakozik sok pozitív kezdeményezés, amelyek a nők egyenjogúságáért vagy a homoszexuális hajlamú emberek hátrányos megkülönböztetése ellen küzdenek. – Az ő alapvető célkitűzéseikkel minden humán és keresztény gondolkodású ember egyetérthet.

A gender fogalom eltorzítása

A radikális gender-feministák, a meleg szervezetek másik része, illetve „gender” ideológusai azonban egy teljesen új ember- és társadalom-modellt akarnak megvalósítani: Szerintük a „nem” (gender) *teljességgel a társadalom terméke*. Az ember nem férfinak és nőnek születik (még ha biológiailag rendelkezik is ilyen adottságokkal), hanem csupán a család és társadalom elvárásai nevelik őt férfivá és nővé.

¹ Részletes áttekintés kaphatunk a kérdéstről a Családok Pápai Tanácsa által kiadott: a családi étellel és etikai kérdésekkel foglalkozó kifejezések lexikonában. A lexikon Genderrel kapcsolatos fontosabb cikkeinek fordítása megjelent: az Embertárs c. folyóirat 2008/1. számában (vö. www.embertars.hu). Vö. G. Kuby: A nemek forradalma. Kairosz, 2008; (www.magyarokurir.hu/fajlok/hirek/25881/A_nemek_forradalma.pdf); D. Klenk (szerk.): A nemek összezavarása - Gender Mainstreaming, Kairosz, 2009

A gender ideológia szerint az ember valamiféle semleges lénynek születik, akinek alapvető joga és képessége, hogy *maga határozza meg nemét*, szexuális kapcsolatainak formáját. (Az utódok létrehozatalának pedig, szerintük nem egyetlen útja a hagyományos házasság.) A gender-ideológia így eljut a nemek, és a család tagadásáig. Pontosabban: szerintük a nemek közötti *egyenlőség elérésének feltétele a férfi és a női nem, illetve a házasság és család megszüntetése*. (E modell érthetőbb, ha ismerjük a marxi felfogást: Marx és Engels is kijelentették, hogy az emberiség-, illetve a nő elnyomásának központi helye a család. A teljes egyenlőség elérése, szerintük is, a család megsemmisítése által, és kommunák létrehozásával volna elérhető.)

Az ideológia terjedésének első lépései

A gender-ideológia képviselői tudatában vannak, hogy az imént idézett megfogalmazások a mai felnőtt generáció nagyobb részében ellenszenvet szülnének. Ezért – amint említettük - először a) a nők b) és a homoszexuálisok egyenjogúsításáról beszélnek, amellyel minden jóakarató ember egyetért. c) De ezek mellett megjelenik az ideológia diktatórikus stílusa, és megjelennek diktatórikus céljai is.

a) *A nők egyenjogúsításának* témájában először a **férfiak és a nők egyenlőségéről** van szó. Az egyenlőség számbeli egyenlőséget jelent: férfiak és nők azonos **50-50%-os** arányban való képviseletét a társadalmi élet minden terén – függetlenül attól, hogy a nők (és férfiak) ezt akarják, kívánják-e vagy sem, függetlenül a rátermettségtől vagy érzelmi igénytől. A gender mainstreaming alapirányát vállaló vállalat, cég, intézmény az 50-50%-os számarány elérésére kötelezi magát.

Ebből következik, hogy a cél a nők 100%-os munkáltatása. Ennek legfőbb **akadálya az anyaság és gyermeknevelés**. Bár az irányelvek nyíltan nem vonják kétségbe a gyermekvállalás és -nevelés fontosságát, mégis minden stratégia arra irányul, hogy az anyák „felszabaduljanak“ a teher alól. Nem szempont az anyai (és az apai) szerep egyedisége, nem szempont az sem, hogy a nők számára esetleg emocionális és egzisztenciális érték a gyermeknevelés vagy általában a családban végzett gondozó munka. (Hazánkban is többször elhangzott már, hogy az anyaság rabszolgává teszi az asszonyt, megakadályozza szakmai és társadalmi kibontakozását. Biztosítani kell tehát, hogy az anya hamar megszabadulhasson a gyermek és a család okozta terhektől. A pénzügyi szempont mellett a gender szemlélet is követeli, hogy meg kell rövidíteni a GYES-t, GYED-et, s a gyermekeket bölcsődében kell nevelni. (Vajon nem inkább a főállású, és megfelelően megfizetett anyaság választhatósága jelentené a nők egyenjogúságát – kérdezhetjük!)

b) *Ha a homoszexuálisok egyenlőségéről* szólva, először tisztázni kell egy alapvető félretájékoztatót. A pszichológusok jelentős szárnyával valljuk, hogy e hajlamot illetően tudományosan nem igazolt, hogy az *genetikus adottság volna*, inkább fejlődési, szocializációs rendellenesség. Ezt bizonyítja, hogy néhány évtizede *eredményesen gyógyítják* is ezt az állapotot számos országban (bár a gyógyítási rendszerek kiépítettsége nem elegendő). Egy másik gyakori félretájékoztató, hogy a népességen belüli arányukat gyakran nagyobbak adják meg, mint a valóság; néha 10% is jelent meg a sajtóban. Valóságos arányukat 2,5%-ra teszik a kutatók.²

² A témáról lásd: Homoszexualitás katolikus szemmel. Budapest, Jel, 2007. vö.

http://www.magyarKurir.hu/fajlok/hirek/25391/homoszexualitas_katolikus_szemmel.pdf. - Az ifjúság 2008 felmérés szerint a fiataloknak és fiatal felnőtteknek mindössze 0,2%-a vallja magát homoszexuálisnak.
<http://www.szmi.hu/images/dok/ifjutas/ifjutas2008.pdf>

A gender ideológia egyik *állítása*: hogy a *homoszexualitás genetikus* adottság; ezt sokszor halljuk. De *különösen groteszkké* teszi ezt a kijelentést, hogy egyidejűleg azt is állítják, hogy *férfi és a nő viszont nem genetikus* adottság alapján lesz azzá, csak a családi szocializáció, illetve a társadalmi elvárás alapján.

Ilyen távlatban kell tehát megítélnünk, amikor felvonulásokkal, filmekkel, színdarabokkal, plakátokkal, iskolai rendezvényekkel, propagálják a homoszexualitást, illetve védelmükben világszerte feltűnő megmozdulásokat szerveznek.

A gender-ideológia fontos előkészítő lépése a homoszexualitásnak, mint önálló nemi valóságnak elfogadtatása, mert így beigazolódnék, hogy nemcsak két nem létezik, hanem legalább négy. A távlati cél azonban ennél is több: **a nemek teljes átstrukturálása**. – A pekingi konferencia ENSZ-jelentésének főszerkesztője, az ideológia képviselőivel egyetértésben kijelenti: hogy a férfi és női gender, „társadalom konstrukciói”, amelyeket meg kell szüntetni... „Nem két nem létezik, hanem öt: így nem férfiakra és nőkre kellene beszélnünk, hanem heteroszexuális nőkre és homoszexuális nőkre, heteroszexuális férfiakra, és homoszexuális férfiakra és biszexuálisokról” (és hatodokként a tranzvesztitákról, fűzik hozzá mások).³

c) *A gender mainstreaming a kultúrában, a művészetben, etikában és főleg a pedagógiában főiránynak (=mainstream-nek) nyilvánítja saját értékrendszerét*. Ez a jövőendő nemzedék életkörülményei meghatározásáról és szellemi átneveléséről szól: az emberi érzelmek, értékek és vágyak formálásáról. Ez a szemlélet nyomatékosan befolyásolja a nyilvános és a pluralizmus értelmében folytatott dialógust – ENSZ szinten, EU-szinten és több esetben nemzeti szinten. Aki az ideológiától eltérő értéket vall (pl. nem „genderegyenlőséget”, hanem a „nők védelmét és támogatását” követeli; aki a nemek alatt férfit és nőt ért, a nemiség alatt férfi és nő közötti általános vonzalom individuális megnyilvánulását; a **nemi identitás** alatt nőies és/vagy férfias vonások harmonikus integrálását a személyiségbe), ellenségnek bizonyul és az **antidiszkrimináció** nevében masszív támadásokban részesül. Minden tantervet és tankönyvet, a médiában és a művelődésben közölt tartalmat egyeztetni kell a gender elmélet „tanaival” és a meleg-mozgalmak követelményeivel.

Agresszív stílusára jellemző, hogy a homo-, bi- vagy transzszexuálisokat áldozatként mutatja be, míg a társadalom nagy többségét, azaz mindazokat akik a férfi és női kétneműséget vallják „bűnösnek, anti-humánusnak” ítéli. Az utóbbiakat a *homofóboknak, heteroszexistáknak, „két-neműség-mátrix” represszív fenntartóinak* stb. bélyegzi.

A gender mainstreamingre szánt súlyos beruházások főleg az ideológiával konform törekvéseket illetik meg. Csak olyan kezdeményezés részesül támogatásban (EU-pályázat, vállalkozási projekt, nemzetközi program, fejlesztési iniciatívák), amit jóváhagy az erkölcsi **gender-bíró**ság. Így akár nyílt konfrontáció nélkül is ki lehet szelektálni az másként gondolkozókat. Ami ettől az ideológiától eltér, az jobb esetben maradi álláspontnak számít, rosszabb esetben a társadalom békéjét veszélyeztető izgatásnak.

2) A gender mainstreaming ideológia elterjedése és kihívása

Ha egy hagyományos vagy keresztény értékeken felnőtt ember először hall e kérdéstről, azt mondhatja: ez annyira abszurd, hogy nem lehet igaz. Sokak ilyen reakciója a gender ideológia gyakorlati sikerét is jelzi, amely – amint a tények mutatják – el tudta érni, hogy közel 15 év óta úgy sikerült előrehaladnia, hogy sokan tudomást sem szereztek róla. - Tudnunk kell azonban, hogy a gender ideológia világszerte egyre terjedő mértékben jelentkezik. Megjelent filmekben, tv sorozatokban, a legkülönbözőbb újságokban és folyóiratokban, behatolt sok intézménybe, iskolába, egyetemre, és a legmagasabb törvényhozó testületekbe, és megjelent már *törvények* formájában is.

3 Vö. J. Butler: Problémás nem: Feminizmus és az identitás felforgatása. Budapest, Balassi, 2007.

A pekingi világkonferencia

A gender új ideológiája, és annak követői különösen az ENSZ által rendezett 1995-ös *pekingi női világkonferencián* léptek a nyilvánosságra. A konferencia záródokumentumában vezették be hivatalosan a „gender mainstreaming” kifejezést; vagyis a „társadalmi nem” fő irányként való érvényesítését. **A gender mainstreaming, mint a nők, a meleg, biszexuálisok, transzszexuálisok elismeréséért, egyenrangúságáért, és a kérdés hirdetéséért folytatott „fő-áramlat”** jelenik meg.

Ennek megfelelően (a hagyományos értékek képviselőinek tiltakozása ellenére) a csúcstalálkozó dokumentumából többségében kiiktatták ezeket a kifejezéseket, hogy *apa, anya, feleség, férj*, mert ezek túlhaladott, konzervatív nézeteket sugallnak. A „nem” (*sex*) fogalmát (amely a természetes kétneműséget fejezi ki) pedig *kicserélték a gender fogalomra*, amely semmilyen nemhez nem kötődik, és tetszés szerint megváltoztatható.⁴

A konferencia záró dokumentuma, és a gender fogalom ilyen értelmű elfogadása lényegileg csalással jött létre. A 3. világ képviselői elutasították a kérdés ilyen megközelítését. Erre a nagyobb részt nyugati világbeli vezetőség meghosszabbította a konferenciát, hogy „döntőképpé váljék”. A 3. világ képviselői nem voltak olyan anyagi helyzetben, hogy új repülőjegyet vegyenek. Ők hazarepültek. Távozásuk után lehetővé vált a gender fogalom megsza-
vazása.

A konferencián jelenlevők, és a gender-ideológiára szavazók azonban ilyen körülmények között is jelzik a kérdés súlyát: hiszen így is a világ számos országából voltak ott nőmozgalmak (és köztük leszbikus nőmozgalmak) képviselői, egyetemi tanári és magas politikai rangokkal.

A pekingi konferenciát követő évek

A Pekingi Cselekvési Platform elérte, hogy ajánlása már 1995-ben kötelezettséggé vált:

1995-ben az ENSZ – az emberi egyenlőség elve alapján – elkötelezte magát a gender mainstreaming elmélet mellett; - azaz, hogy a nemek (gender) közötti egyenlőségért küzd

1996-ban követte őt az EU,

2000-ben a német szövetségi kormány, majd más országok.

2006. január 11-én az Európai Parlamentben elfogadásra került a homofóbiáról szóló határozat. Ez arra szólít fel, hogy Európa országaiban legyen **büntetendő cselekmény**, ha valaki félelemmel, „idegenkedéssel” szól a homoszexualitásról, illetve a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyekről, mert ez a rasszizmushoz, az idegengyűlölethez, az antiszemitizmushoz hasonló magatartás”. – Azon személyek számára pedig, akik nem értettek egyet a nemek átstrukturálásával, megalkották a megbélyegző neveket: ők lettek a „**homofóbok**”, a „**homofóbia**” képviselői, a „**heteroszexisták**”⁵, vagy egy újabban megjelent megbélyegzés szerint: a „két-neműség-mátrix” képviselői. - Az idézett EU javaslat sürgeti a tagállamokat, hogy tartsanak oktató jellegű tájékoztatásokat, és a homofóbia elleni kampányokat az iskolákban, az egyetemeken és a médiában, továbbá közigazgatási, bírósági és jogalkotási eszközök révén erősítsék a homofóbia elleni harcot.

2006-ban az EU ütemtervébe belekerül, hogy a munkahelyeket és a magánéletben el kell érni a nők és férfiak 50-50%-os részesedését. A nők munkábaállítását követeli az is, mert ennek híján „a humán erőforrás olyan mértékű tékozlása jön létre, amelyet az EU nem engedhet meg magának”.⁶

⁴ A konferenciáról összefoglalót írt Dale O'Leary: The gender agenda. Redefining equality. Könyvét ki-
vonatokban közölte Christl Vonholdt magyarul is megjelent cikkében:

http://embertars.hu/docok/embertars_6_1/C.%20R.%20Vonholdt_A%20homoszexualitas%20megertese.pdf

⁵ Közös állásfoglalásra felhívó indítvány: Eu 2006. I. 11. RC-B6-0025/2006

⁶ A nők és férfiak közötti esélyegyenlőségre vonatkozó ütemterv COM (2006) 92, 2006.03.01.

2007-ben az ENSZ elnökhelyettese a nemzetközi nőnapon megerősíti, hogy „a nemek egyenjogúságához vezető úton” 50-50%-os részesedést kell elérni a munkahelyeken és a magánéletben. - Egy ugyanezen évben végzett felmérés kimutatta, hogy az anyák kétharmada otthon szeretne maradni gyermekei első éve alatt. Ennek ellenére pl. a Német Szövetségi Kormány 2009-ben kijelenti, hogy amennyiben a nők nem hajlandók tudomásul venni a nevezett 50-50%-os gender irányelvet, a kormány nevelési eszközökhöz fog folyamodni annak fogatosítása érdekében.⁷

2008. február 13-án az EU útmutatót adott munkatársainak hogy ne használjanak nemekre utaló kifejezést (pl. nem mondják azt, hogy tanárnő vagy tanár, helyette mondják azt, hogy „tanerő”, nehogy sértő legyen a kifejezés azokra, akik sem férfinak sem nőnek nem érzik magukat.)

2008. szeptember 3-án az *Európai Parlament* döntést hozott, hogy a tankönyvekből, számítógépes játékokból, marketingből, plakátokról számúzni kell a sztereotip férfi és női magatartásformák megjelenítését⁸ – Tehát ne a nő varrjon, vagy főzzön a képen, hanem a férfi, ne a férfi vezesse a motort, hanem nő. (A gender ideológia szerint lehetővé kell tenni, hogy mindenki maga válassza meg nemét. Ezért a gyermekeket nem szabad nővé vagy férfivá nevelni.)

2009-ben az Egyesült Államok írt alá egy ENSZ-nyilatkozatot, mely a (szabad) szexuális orientáció egész világra kiterjedő védelmére szólít fel. Az EU Parlament irányelveket ad ki, mely szerint a megszólításokban nem szabad megjelölni, hogy férfi vagy nő valaki (pl. nem szabad valakit tanárnőnek nevezni csak tanárnak).

A következőkben néhány kiragadott példával szemléltetjük a gender gyakorlati megvalósulását a hétköznapokban.

Több országban pl. az Egyesült Államokban, Kanadában, Németországban, Spanyolországban valamely kötelező iskolai tárgy (pl. etika) részévé tették a gender mainstreaming elméletet. - Spanyolországban a tananyagban szerepel, hogy a házasság nem tételezi fel a nemek különbözőségét. Angliában egyes elemi iskolákban megtiltották, hogy használják az apa vagy anya szavakat, mert ez diszkriminatív. Amerika egyes államaiban a népszavazások elutasították a homoszexuálisok házasságát, más államokban viszont már az óvodásokat is nevelik a homoszexualitás természetes alternatívájára.

Hasonló *hírek sokaságáról* olvashatunk, a világ különböző országaiból: mint az *Egyesült Államok, Kanada, Brazília, Anglia, Németország* stb.

Anglia, Bécs és Bajorország egyes óvodáiban is megszüntették a lányos, illetve fiús játékokat, illetve bevezették, hogy a *fiúkat lányos, a lányokat fiús játékokra* tanítsák, hogy így „nemi identitásukat” kiegyensúlyozottá tegyék. – Világszerte egyre több formában (iskolai oktatásban, filmekben, írásokban, törvényekben) jelenik meg a homoszexualitás, mint normális alternatíva. Több országból érkeznek hírek, hogy a hagyományos vagy keresztény értékek védőit támadások, esetleg törvényes elmarasztalások érik.

Számos országban megkezdtek a *nemi felvilágosítást, már 10 éves kortól* – hiszen (úgymond) így lehet csak megakadályozni, hogy a serdülő gyermek teherbe ne essék. De a felvilágosítás nem a családi életre nevelésről szól, hanem csak egy témáról: hogyan kell védekezni a fogadás ellen.

Nagy-Britanniában a gyermekek szexuális nevelését összehangoló brit szervezet (Sex Education Forum) erőteljesen szorgalmazza a 11 éven felüliek számára felállított iskolai szex-tanácsadó központok további terjesztését. Jelenleg a brit középiskolák harmadában már diszkrét abortusz-tanácsadás is elérhető a diákok számára. A Connexions nevű kormányzati ifjúsági tanácsadói szolgálat pedig olyan segélyvonalakat és szervezeteket reklámoz, ahol a tanácsadók a felnőtt paciensekre is vonatkozó titoktartás mellett dolgoznak, vagyis *kiskorú-*

⁷ Forrás megjelöléseket lásd: D. Klenk: A nemek összezavarása i.m.39-40.old

⁸ A6-0199/2008

ak esetében a **szülők tudta nélkül** biztosítanak hozzáférést a terhesség megszakítási módszerekhez, köztük abortuszhoz is. - Az oktatási, gyermek- és családügyi minisztérium tavalyi jelentése szerint a szexuális nevelésnek „világos kapcsolatot kell teremtenie a fiatalok felvilágosítása és a nemi egészségügyi ellátás között, és meg kell tanítania a fiatalokat, hogyan vehetik igénybe ezeket a szolgáltatásokat.”⁹

A brit reklámetikai felügyelőség új tervezete főműsoridőben is engedélyezné abortusz-klinikák és óvszergyárak hirdetéseit a rádióban és televízióban. Jelenleg egyetlen tévécsatorna kivételével este 9 óra előtt tilos az óvszerreklám. Azonban például az egészségtelen ételek reklámozása továbbra sem lesz engedélyezett a 16 éven aluliak részére.¹⁰

Az *angliai szocialista kormány* 2009-ben bejelentette, hogy 2010-ben érvénybe akarnak léptetni egy törvényt, mely szerint az **egyházak kénytelenek** lennének *munkatársként elfogadni aktív homoszexuálisokat és transzszexuálisokat*, nevelőintézményeikben való munkára is, az egyenlőségről szóló törvényjavaslat szerint.

Németországban előrehaladott a folyamat. Berlin, München, Hamburg városokban pl. tanácsadó füzetet adtak ki középiskolás *pedagógusok számára* „leszbikus és meleg életformák” átadásának módjáról: hogy miként lehet ezeket vonzóvá tenni biológia, etika, történelem, társadalmi ismeret vagy akár nyelvi órákon.

A *Német Családügyi Minisztérium* alá rendelt Egészségügyi Felvilágosító Központ kiadott egy brossurát 1-3 és 4-6 éves gyermekek szülei számára 650.000 ingyenes példányban, országos terjesztés céljával. Az 1-3 éveseknek írott füzet elemzi, milyen jelentős a kisgyermekek számára a simogatás, és szemrehányást tesz a szülőknek, miért nem simogatják és *csókolgatják gyermekeik nemi szerveit*; miért nem fordulnak éppoly figyelemmel és simogató kedvességgel a kislány hüvelyé és csiklója felé, mint ahogy más testrésze felé.¹¹ A nagyobbaknak íródott könyvecske egyéb hasonló ötletek között kijelenti, hogy a kisgyermeknek szeretettel kell megtanítani, hogy *ne mások előtt, hanem saját szobájában gyakorolja az önkielégítés örömét*, valamint jó, ha megtanulja azt is, hogy a szülők nem csak a heteroszexuális kapcsolatot tartják normálisnak.¹² Ezt a füzetet, megjelenése után, egy csoport tiltakozónak egyelőre sikerült visszavonatnia. - A témával szinkronban jelentek meg játékos és énekes füzetek is gyermekek számára, amelyek segítséget nyújtanak, hogy a *nemi testrészekről énekelhessenek* a gyermekek.¹³

3) A gender mainstreaming előzményei, feltételei és következményei hazánkban

Hazánkban, úgy tűnhet, még csak az első lépéseknél tartunk. A női egyenjogúság olyan hirdetésénél, amely az anyaságot, a gyermeknevelést kényszernek, rabszolgaságnak mutatja be; vagy amely a férfiak és nők 50-50%-os arányát szeretné bevezetni minél több területen. Megszületett a törvény, amely a homoszexuális kapcsolatokat legalizálja.

De ha mélyebben belegondolunk, már régen nemcsak az első lépéseknél járunk. Ha áttekintjük a témával kapcsolatos törvényeket, illetve elemezzük, milyen szemléletet ad át ma egy gyermeknek, egy fiatalnak a média, az internet, esetenként az iskolai oktatás, látnunk kell, hogy a mi gyermekeink is az emberi és keresztény értékek *alapvető tagadását* szívhatják magukba, ha tudatosan nem védjük őket.

Az utóbbi éveknek a témával kapcsolatos törvényei...

¹⁰ vö. 2009. IV 7. MK IV. 17.-i híre

¹¹ Körper, Liebe, Doktorspiele. Kiadja: Bundeszentrale für gesundheitliche Aufklärung. Abteilung Sexualaufklärung. Ein Ratgeber für Eltern zur kindlichen Sexualentwicklung vom 1. bis 3. Lebensjahr. Köln. 6, 27.

¹² Körper, Liebe, Doktorspiele- Kiadja: Bundeszentrale für gesundheitliche Aufklärung. Abteilung Sexualaufklärung. Ein Ratgeber für Eltern zur kindlichen Sexualentwicklung vom 4. bis 6. Lebensjahr. 20, 30.

¹³ Vö. Kuby i.m. 216

A nemiség, illetve a társadalom liberalizálására már számos törvény született. Elhagyva az abortusszal és eutanáziával kapcsolatos törvényeket vagy javaslatokat, lássunk néhány egyéb, témánkat érintő törvényt, amelyekről keletkezésük korában bizonyára tudtunk, de nem eléggé gondoljuk át őket folyamatukban, és összefüggésükben. Közben pedig, új és új törvények születtek, egyre nagyobb számban.

2002-től hatályon kívül helyezték a BTK 199.§ és 200. § cikkét. Ettől kezdve *nem számít bűncselekménynek a 14 évet betöltött* azonos neművel való szexuális viszony. (Ez ideig az ilyen viszony 14 év felett csak különböző neműek esetén volt büntetlen, a 14-18 év közötti azonos neműek esetén büntetendő cselekmény volt.) S míg az ilyen cselekményt eddig „*természet elleni fajtalanságnak*” nevezték, ezt a fogalmat eltüntette a törvényhozás.

2003, illetve 2004-ben módosították a *gyermek, illetve diákok jogairól* szóló 1993-as LXXIX. törvényt. S ami még témánkhoz tartozik: eszerint a *pedagógus nem közölhet a gyermek szüleivel* olyan adatot, amely „*súlyosan sértené vagy veszélyeztetné a gyermek, tanuló érdekét*”. A megfogalmazás rugalmasnak is felfogható, de nyilvánvaló lépés a szülők nevelési jogainak és köteletségének korlátozása felé.

2003. március 1. óta jelentősen módosultak a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények (terjesztés, fogyasztás, előállítás stb.) büntetési tételei, valamint különösen a büntethetőséget megszüntető okok szabályai. Aki csekély mennyiségű *kábítószer saját használatra természet, előállít, megszerez vagy tart, az nem büntethető*, ha 6 hónapig gyógykezelési magát. (Hogy mi számít csekély mennyiségnek, arról nem szól a paragrafus.)

2006-ban, számos országos tiltakozás ellenére jóváhagyták az 1997. évi CLIV. törvény 187. §-ának változtatását a *sterilizációról, művi meddővé tételről*. Korábban erre csak egészségügyi vagy családtervezési okból kerülhetett sor, a *betöltött 35. év* vagy három vér szerinti gyermek volt az előfeltétele. Most *feltételek nélkül 18. évesen bárki kérheti* a sterilizációt. (Mintha nem tudnánk, hogy mennyire éretlen ma egy 18 éves fiatal, életreszóló döntésekre!)

2007. VI. 1-től az Európai Unió 2004/68/IB határozatát átvették a hazai büntető törvénykönyvbe: Aki tizennyolcadik életévét be nem töltött személyről vagy személyekről *pornográf felvételt* megszerez, tart, büntetést követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. – Egy magyar kormánypárt javasolta, hogy a *18-éves korhatárt szállítsák le 14 évre*. Azaz ne legyen büntethető, ha valaki 14-18 év közötti személyről annak beleegyezésével, saját használatra készít vagy tart pornográf felvételt. (Ezt a javaslatot végül nem hagyták jóvá.)

2009. áprilisában jóváhagyták a *bejegyzett élettársi kapcsolat*ról szóló törvényt, ami már *kiterjed a homoszexuálisokra* is.

2008. őszén kezdődött meg az új polgári törvénykönyv parlamenti vitája, amely még tart. Míg a Rákosi-rendszerben született törvény előírta a házastársak egymás iránti *hűségét*, a mostani javaslat csak együttműködést kér a házastársaktól, hűségről nincs szó többé. A házasság megszűnésének okai között pedig, megjelenik a *házastárs nemének megváltozása*. (Ez azt sugallja, mintha a nem változtatása olyan gyakori lenne, mint a többi megszűnési ok – halál, bírósági vagy közjegyzői bontás.)

A magyar Szociális és Munkaügyi Minisztérium az uniós Progress program keretében pályázatot nyert, és szerződés kötött az Európai Bizottsággal a gender mainstreaming tananyagok kidolgozására. – Nem világos, hogy ezzel is kapcsolatos-e vagy csupán a korábbi „szexuális forradalom” része, hogy több budapesti iskolában megjelentek az előadások a homoszexualitás és a szabad-szex propagálására (ezek mindenképpen lényeges elemei a gender forradalomnak).

2009 januárjában Magyarországon a közép-kelet-európai hajdani szocialista országok közül elsőként alakult meg az UNIFEM-ért Magyar Nemzeti Bizottság. Az egyesület első konferenciáját a nők és férfiak esélyegyenlőségén alapuló költségvetés (gender budgeting) külföldi tapasztalatairól és magyarországi adaptációjának lehetőségeiről tartotta. A konferenciát Dobrev Klára, az egyesület elnöke nyitotta meg. Itt hangzott el, hogy „*Magyarországon elengedhetetlen a gender szakértelem fejlesztése és kiterjesztése az államigazgatásban, annak érdekében, hogy a nők és férfiak társadalmi egyenlősége megvalósuljon az élet valam-*

ennyi területén.”¹⁴ (A női egyenjogúság olyan elv, amellyel egyetértünk. A baj, hogy tudjuk: a nemzetközi gyakorlat tanúsága szerint a folyamatnak ez csak az első lépése.)

2009-ben a kormány *csökkentette a családok*, sajátosan a több gyermekes családok *támogatását*. Szinte ezzel egy időben jelent meg a hír, hogy a kormány *felmenti a pornográfia-val kapcsolatos területeken dolgozó vállalkozásokat az őket eddig sújtó többlet-adó alól*. Ezzel milliárdos bevételtől esett el a gazdaság (és a családok), és ugyanennyit nyertek a pornográf vállalkozások...

2010 februárjában váltott ki sajtó-visszhangot, hogy a kormány előírta az óvodáknak „hogy a jövőben az óvónők tudatosan kerüljék a nemi sztereotípiák erősítését”, mert ebben a gender ideológia konkrét bevezetését látták. Többek között Bajzák M. Eszter nővér, a katolikus KPSZTI igazgatója tiltakozott a rendelet ellen, Közoktatás-politikai Tanács ülésén az egyházi iskolafenntartók képviselőjében.¹⁵

Egyéb helyek, amelyek a szexuális- illetve a gender-forradalom szemléletét közvetítik

Az Internetnek és a tv-nek, egyes újságoknak a gyermekeket, a fiatalokat romboló hatásairól többször esik szó (s ma már hasonló eszköznek számít a mobil telefon is). Az egész társadalom látásmódját kívánják és képesek alakítani a ruhátlanság különböző fokozataival az utcai plakátok. A *plakátok* közt Budapesten 2009-ben megjelent már a gender sokneműség jogát hirdető plakát is (a plakáton egymás mellett voltak látható heteroszexuális, homoszexuális párok és transzvesztiták). A plakát rövidesen eltűnt. Nyilván elsieltettek ítélték meg a téma ilyen nyilvánosságra hozatalát.

E látványos jelzések mellettük fel kell figyelniük a „*tini*” *lapokra* is. Szülők gyakran nem veszik észre, mit tartalmaznak a 10-12 éves gyermekeknek már járó „*tini*” folyóiratok (ilyen jól hangzó címeikkel, mint pl. „100xSzép” vagy „Magyarország elsőszámú tinimagazinja – kiadja az EuromédiaBt”). Ezek pedig elmagyarázzák a tizenévesnek, hogy ha egyszer megkapta hozzá a hormonokat, joga van a szexuális élvezetekhez, önmagával vagy mással (és azonos neművel). Elmondják, milyen módszerekkel szerezhet a tizenéves szexuális gyönyöröket magának vagy másnak, hogyan tud vény nélkül óvszert szerezni (úgy, hogy szülei ne tudják meg), vagy pl. hogyan tudja szüleit leszerelni, ha azok akadékoskodnak. (A házasság távlatáról, szépségéről nem olvashatunk e lapokban.) – A gyermekmeséknek ilyen

¹⁴ Magyar Hírlap – online 2009. V. 11

¹⁵ Vö. A Kormány 255/2009. (XI.20.) Korm. Rendelete az Óvodai nevelés országos alapprogramjának kiadásáról szóló 137/1996 (VIII.28) korm. rendelet módosításáról. A kritikus rendelkezést sok óvoda megkapta, mint utasítást a minisztérium honlapján hosszabb ideig fent volt. A vita fellángolása után azonban a (később megjelent) nyomtatott szövegből kimaradt.

irányú megváltoztatása is elkezdődött: megjelentek a homoszexuális irányultságú mesék pl. Csipkerózsikának Csipkejósikára való átírása segítségével.

Számos magyar közép- és egyéb iskolában *megkezdődtek a homoszexualitást „bemutató-védő” napok*. Amint hangsúlyoztuk, szükségesnek tartjuk, hogy a homoszexuális hajlamú emberek tiszteletére, a velük való együttérzésre neveljünk. És látszólag erről is szól a legtöbb első találkozó. - De egyidejűleg fel kell hívnunk minden jóakarátú ember és szülő figyelmét, hogy a homoszexualitás érdekében folytatott kampányoknak súlyosan *káros következményei lehetnek gyermekek, serdülők számára*. Sok fiatal tapasztal magában szexuális érzelmeket mindkét nem iránt. Ha a szexuális érlelődésének elején tartó serdülő – a maga nagyon hullámzó érzelmi helyzeteiben – az egyoldalú propaganda hatására elkezd kipróbálni a homoszexuális kapcsolatokat, kárára lesz emberi fejlődésének. Gyermekeinket pedig sok oldalról érik ma ingerek, biztatások, hogy próbálják ki az összes szexuális érdekességeket. - A szélsőséges gender ideológia viszont meg lesz elégedve ezzel a fejleménnyel, hiszen számára az emberi szabadság lényegéhez tartozik, hogy ki-ki maga választhassa, esetenként változtathassa meg nemét. És ilyen módszerekkel mindenképp eléri – a külföldi adatok szerint is – hogy növekedni fog a homoszexuálisok aránya.

Megjelent már magyar tankönyv is, amelyben ez az állítás szerepel: hogy „nem annyira biológiai meghatározottságunk miatt viselkedünk nőként vagy férfiként, mint inkább bizonyos társadalmi elvárások és régi hagyományok következtében”. – A homoszexualitásról szólva pedig a könyv azt írja: hogy a „heteroszexizmus” (vagyis akik szerint csak a férfi és a nő közötti házasság kapcsolat a normális!) hasonlítható a *rasszizmushoz*, amely alacsonyabb rendűnek nyilvánít egyes fajokat.¹⁶

A korai gyermekkori szexuális felvilágosítást több hazai cikk is igényelte már, illetve a híradások szerint a 2010. őszétől a 14 éves gyermekek kezükbe kapnak egy felvilágosító füzetet. Helyeselhetjük ezt, ha az emberi és házastársi kapcsolatok távlatában „világosítja fel” a fiatalokat, de súlyosan károsnak, ha elsősorban a szexuális védekezésre szorítkozik (mint a mai gyakorlat általában teszi), s ezzel még korábbra tolja a szexuális érdeklődés felkeltését: pontosabban a 13-14 éves gyermekek indítást kapnak a felelőtlen (és immár „biztonságos”) szexuális élvezetek kipróbálására.

4) Elképzelhető az erkölcs, a család, az ember ilyen mértékű megtámadása?

Aki először hall a gender témáról, azt mondja: elképzelhetetlen, hogy ennyire alapjában meg lehessen támadni az embert, a családot, a társadalmat.

Az utóbbi évtizedekben az emberiség és a kereszténység sok olyan eseményt átélt már, amelyet néhány évtizeddel korábban alig tartott elképzelhetőnek. Idézzünk fel – válaszként a címbe felvetett kérdésre is - egy témánkhoz szorosan kapcsolódó példát. Mire volt képes az un. „szexuális forradalom” 40-50 év alatt?

Az 1960-as években a szexuális forradalom a fiatalság, a szerelem és a házasság felszabadulását hirdette meg – a korábbi (vallási vagy humán) erkölcs béklyóival szemben. Néhány évtized alatt képes volt elvezetni a nyugati társadalmakat a „halál kultúrájának” útjára, a szakadék széléig. Napjainkban a nyugati társadalmak legsúlyosabb testi és lelki betegségei az önző gyönyör-keresésből, illetve a kiegyensúlyozatlan emberi és családi kapcsolatokból fakadnak. – Miközben korunk egészséges fiataljai is álmodnak a szép párkapcsolatról, házasságról, családról (és hazánkra ez különösen is jellemző), társadalmaink jelentős része „bevette” a szabad szerelem hamis ígéreteit. Ennek eredményeképp a házasságok 45-50%-a felbomlik; pontosabban, ha az összes párkapcsolatokat tekintjük (beleszámítva azokat a fiatalkori kapcsolatokat is, amelyekben legalább az egyik fél tartós kapcsolatot remélt), ezeknek

¹⁶ A nők és a férfiak története – Magyarországon a hosszú 20. században. Kiadja a Szociális és Munkaügyi Minisztérium. Bp. 2008. 36-37.

mintegy 70-75%-a bomlik fel.¹⁷ Mindennek a gyermekekre és szülőkre való gyilkos lélektani hatása közismert. Azt pedig valóban kevesen hitték el néhány évtizede, hogy az un. katolikus országokban pl. Olaszországban is hasonló mértékű lesz a válások aránya, s hogy a gyermekvállalás a 40 év előttinek felére essék vissza.

Ezt tudta elérni a fogyasztói társadalom és a szexuális felszabadítás néhány évtized alatt. A gender-forradalom pedig a szabadság újabb fokozását ígéri...

5) Keresztény válasz a nemek közti egyenlőség és a gender égető kérdésére

A szeretet párbeszéde...

Egy ilyen súlyos helyzetben is tudnunk kell keresztény módon cselekedni, s törekedni a keresztény szellemű párbeszédre. Miközben hangosan tiltakoznunk kell az embert, a családot veszélyeztető ideológiák ellen, próbálnunk kell megértenünk és szeretnünk ezeknek az ideológiáknak képviselőit is. Minden emberben keresnünk kell a jót, és akkor többnyire meg is találjuk bennük ezt. – Amint Marx és Lenin, illetve a kommunizmus követői között is voltak jóindulatú emberek, akik az emberi egyenlőség ideálja miatt csatlakoztak a gyilkos diktatúrává vált rendszerhez, hasonlóan van ez ma is. – A liberális ideológiák és a gender ideológia hátterében is keresnünk kell, milyen igazság lehet az ezt képviselő emberek lelkében, amely összeköthet bennünket. – És akkor felfedezzük, hogy sok humánus ember van a tanok képviselői között: akik azért lettek ezeknek az ideológiáknak követői: mert védeni akarják embertársaikat (jelen esetben a szexuális sérülések hordozóit) a hátrányos megkülönböztetéstől. – Minden olyan emberrel van „közös nevezőnk”, aki a másik ember felemeléséért, egyenlővé tételéért küzd.

A párbeszéd szellemében azt is meg kell vallanunk, hogy a gender, illetve sajátosan a homoszexualitás körüli feszültség bizonyára nem élesedett volna ki ennyire, ha korábban a társadalom és maga az egyház is több szeretettel és megértéssel fordult volna a homoszexuálisok felé; és azok nem tapasztaltak volna ténylegesen hátrányos megkülönböztetést, vagy megvetést, olykor az egyházak tagjai részéről is. – A homoszexuálisokat vagy más szexuális irányulásúakat védő irányzatokban és tagjaikban meg kell látnunk egy *alapvetően humánus törekvést* is: annak érdekében, hogy egyetlen ember se érezhesse magát megbélyegzettnek, vagy kizártnak.

Cselekvés és a közösség megerősítése

Mivel azonban itt az **emberi nem, a családok, a gyermekek megrontása a tét**, a keresztény embernek meg kell ragadnia minden lehetőséget, hogy tiltakozzon, szembeszálljon ezzel a folyamattal, ahogyan egyházunk ma világszerte tiltakozásokat szervez.¹⁸

Ha a történelem folyamán egy gyilkos csoport meg akart támadni vagy fel akart gyűjteni egy falut, szükségszerű volt, hogy félreverték a falu harangját, hogy mindenkit figyelmeztessenek a veszélyre. Az utóbbi korok háborúiban is megtörtént, hogy az ellenséges bombázók rejtve akartak megközelíteni egy települést, hogy minél gyilkosabb hatásúak legyenek bombáik. A támadott városnak figyelnie kellett a rejtett támadások kivédésére, azzal is, hogy megszólaltatták a szirénákat. – Ma is kötelessége minden jóakarátú embernek, és a keresztényeknek is, hogy bizonyos esetekben kiáltsanak, ha embertársaikat veszélyeztető, súlyosan félrevezető ideológiák jelentkeznek. Figyelmeztetnünk embertársainkat, ha (a szentírás szavával) „báránybőrbe bújít farkasok” támadnak ránk (vö. Mt 7,15; 10,16).

¹⁷ Vö. Az Ifjúság2008 gyorsjelentés szerint <http://www.szmm.gov.hu/main.php?folderID=16426> a 14-29 éves fiataloknak átlag 4,2 szex-partnere volt. Bár a témáról a vizsgált korosztálynak csak 52%-a nyilatkozott.

¹⁸ Erről a Magyar Kurír, Püspöki Karunk félhivatalos lapja is ismételtelen beszámol.

Minden keresztény felelős a maga helyén: lelkipásztorok és hitoktatók, közösségvezetők és szülők. - Egyrészt **le kell lepleznünk** a lépésről lépésre belopódzó gender ideológiát a ránk bízottak – gyermekeink, plébániánk tagjai - előtt, és fel kell hívnunk erre minden jóindulatú ismerősünk figyelmét is. - Másrészt **tiltakoznunk** kell! Ha a szülők arról hallanak, hogy egy iskolában a gyermekeket félrevezető vagy megrontó előadásokat tartanak, kötelességük összefogni, és tiltakozni. Amikor azt tapasztalják, hogy a tv csatornáin a gyermekek által nézett időben, vagy egyenesen gyermek-műsorokban kiskorúak számára súlyosan káros műsorokat sugároznak, vagy amikor a gyermekeknek, tinédzsereknek szánt lapok telve vannak ilyen témákkal – össze kell fognunk, és tiltakoznunk kell.

Mindezen teendők mellett a legfontosabb: gondoljuk át, *hogyan indult útjára az Egyház*, s hogyan tudott megmaradni egy pogány világban; és szólni a halálos üldöztetések között is környezetéhez. – Az első keresztények életének vezér-elve volt: „szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. Arról fognak megismerni titeket, hogy szeretitek egymást.” - Mert „ahol ketten vagy hárman összejöttek az én nevemben én ott vagyok közöttetek”. (Jn 13,34; Mt 18,20) - Az egyház annyiban és **ott tud továbbélni, amennyiben és ahol megéli a Krisztus akarta szeretet-közösséget.**¹⁹ Ha a keresztény szülő meg szeretné védeni gyermekét a szexuális- vagy a gender forradalom rombolásától, tudnia kell: a keresztény *közösség képes őt megvédeni*, Jézus erejében. Ugyanezt kell tudnia minden lelkipásztornak.

Végül a hívő ember bizonyossága, hogy Isten saját képmására teremtette az embert. A személyes és társas élet szabályai oly mélyen az ember lelkébe vannak írva, hogy sem a keresztényüldözések, sem a múlt század kommunista vagy náci diktatúrái, sem a jelen liberalizáló áramlatai nem képesek kiölni azokat. - Az ember ma is keresi az örök értékeket. Egyházunk küldetése (minden értékeket védő és családot szerető embertársunkkal együtt), hogy megőrizze az örök emberi és isteni értékeket, és adja tovább azokat a következő nemzedékeknek.

¹⁹ Vö. NMI 42-43; XVI Benedek számos könyvében kijelenti ezt: pl. Isten és a világ. Bp. 2004. 418-19